

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **Ing. B. S.**, zast. JUDr. Tomášem Šetinou, advokátem se sídlem Florianova 17, Brno, proti žalovanému: **Úřad městské části města Brna, Brno-Jehnice**, se sídlem náměstí 3. května 5, Brno, zast. JUDr. Lenkou Štěpánkovou, advokátkou se sídlem Křenová 72, Brno, **za účasti:** I) E.ON Česká republika, s. r. o., se sídlem F. A. Gerstnera 6, České Budějovice, II) CETIN a.s., se sídlem Českomoravská 19, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2022, č. j. 30 A 54/2020 - 113, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud zrušil souhlas stěžovatele s provedením ohlášeného stavebního záměru ze dne 10. 2. 2020, č. j. MCJE 87/2020. Souhlas byl dán stavebníkovi – Městské části města Brna, Brno-Jehnice, podle § 177 odst. 5 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, ke stavbě opěrné stěny k zabezpečení svahu na pozemcích p. č. XA a XB v katastrálním území Jehnice, obec Brno.

[2] Společně s podáním kasační stížnosti požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V návrhu na jeho přiznání uvedl pouze, že krajským soudem zrušený souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru je podkladovou listinou pro povolení k užívání opěrné stěny, tedy pro kolaudační souhlas ze dne 14. 5. 2020, č. j. MCJE 254/2020, který stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu doložil.

[3] Žalobkyně ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že stěžovatel neuvedl a nedoložil hrozící újmu, a proto s návrhem nesouhlasí.

[4] Osoby zúčastněné na řízení I) a II) se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřily.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. O přiznání odkladného účinku přitom může žádat také žalovaný správní orgán, a to ze stejných důvodů jako žalobce (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS).

[6] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě splněny.

[8] Ve smyslu výše uvedeného je možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek. To znamená, že kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a uvést její intenzitu (viz např. usnesení zdejšího soudu ze dne 20. 6. 2019, č. j. 1 As 171/2019 - 48).

[9] Břemeno tvrzení i břemeno důkazní tak nese stěžovatel. Jediný důvod, který stěžovatel pro přiznání odkladného účinku výslovně uvedl, je skutečnost, že zrušený souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru je podkladovou listinou pro kolaudační souhlas ze dne 14. 5. 2020, č. j. MCJE 254/2020. Z toho však není patrné, jaká konkrétní újma podle stěžovatele v případě nepřiznání odkladného účinku hrozí. Nejvyšší správní soud nemůže za stěžovatele domýšlet hypotetické důsledky zrušení souhlasu coby podkladového rozhodnutí pro kolaudační souhlas, a nezbyvá mu proto než uzavřít, že stěžovatel neunesl své břemeno tvrzení, neboť nespecifikoval žádnou hrozící újmu.

[10] Z procesních podání stěžovatele učiněných v řízení o žalobě a v řízení o kasační stížnosti (nikoliv tedy přímo z návrhu na přiznání odkladného účinku) vyplývá jeho obava ze sesuvu půdy na svahu na pozemcích p. č. XA a p. č. XB v k. ú. Jehnice, obec Brno, pokud by nebyla stabilita svahu zajištěna podpěrnou stěnou, protože také zvolil postup podle § 177 odst. 5 písm. a) stavebního zákona, který umožňuje mj. provést stavbu pouze na základě souhlasu s jejím ohlášením, je-li to nezbytné pro zmírnění nebo odvrácení dopadů živelní pohromy nebo závažné havárie stavby. Z výše uvedeného kolaudačního souhlasu vyplývá, že stavba podpěrné stěny již byla ke dni 15. 4. 2020 dokončena. Ani zrušení souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru bez dalšího neznamená nutnost odstranění stavby podpěrné stěny. Zdejší soud je proto přesvědčen, že i navzdory

pokračování

zrušení souhlasu, na jehož základě došlo k postavení podpěrné stěny, bude mít stěžovatel prostor v rámci dalšího postupu a dalších případných řízení zajistit bezpečnost předmětného svahu.

[11] Lze tedy uzavřít, že podmínka vzniku nepoměrně větší újmy jakožto první z kumulativních podmínek vyžadovaných pro přiznání odkladného účinku není naplněna. Nyní projednávaná věc není oním specifickým případem, který by odůvodňoval zásah Nejvyššího správního soudu do jinak pravomocného rozhodnutí krajského soudu ještě před věcným posouzením kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud se proto ani nezabýval druhou podmínkou pro přiznání odkladného účinku, tj. případným rozporem s důležitým veřejným zájmem.

[12] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 4. května 2022

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu